

opusdei.org

List od Preláta (Máj 2007)

List od preláta Mons. Javier Echevarría veriacim Opus Dei. V ňom vyzýva na hlbší vzťah s Pannou Máriou v tento mesiac a na podporovanie rodín.

19.05.2007

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Počas Veľkonočného obdobia nám čítania pri svätej omši predstavujú scény zo Skutkov apoštolov.

Nesmiernou radosťou je zistenie, že

od začiatku, odo dňa zoslania Ducha Svätého si boli prví veriaci plne vedomí, že tvoria novú Božiu rodinu na zemi, založenú na veľkonočnej obeti Ježiša Krista a na zoslaní Ducha Svätého. Budme aj my plní radosti a pocitu zodpovednosti, pretože Cirkev, stále mladá, to sme my, každý jeden z nás.

Svätý Lukáš podáva svedectvo o tom, že naši prví bratia vo viere sa *vytrvalo zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách (Sk 2, 42)*. A dodáva, že *množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu (Sk 4, 32)*.

Priamym dôsledkom tohto vedomia, že sme Božou rodinou, bola odvaha v apoštoláte, statočnosť hovoriť o Ježišovi s ľuďmi, s ktorými sa stretávali, bez toho, aby ich zastavil strach alebo ľudské ohľady. *Smelo hlásali Božie slovo, poznamenáva*

evanjelista; a zdôrazňuje: *apoštoli veľkou silou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a na všetkých spočívala veľká milosť (Sk 4, 31.33).*

Za týmto úžasným obrazom, v ktorom vynikajú logické nadšenie prvých kresťanov zo zmŕtvychvstania Ježiša Krista a ich horlivosť v apoštoláte, sa skrýva — ako som povedal— presvedčenie, že sme Božou rodinou na zemi: táto rodina, zjednotená putami, ktoré sú silnejšie ako pokrvné putá, ako hlásal náš Pán: *Hľa, moja matka a moji bratia. Lebo každý, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach, je môj brat i sestra i matka (Mt 12, 49-50).*

Tento Ježišov výrok platí v prvom rade Najsvätejšej Panne Márii, pretože vďaka jej plnému prijatiu Božieho posolstva od archanjela Gabriela sa uskutočnilo veľké

tajomstvo Vtelenia. Od nej sa prví kresťania naučili správať sa ako Božie deti, ako bratia a sestry Ježiša Krista.

Niektorí cirkevní otcovia zdôrazňujú nenahraditeľnú úlohu Márie ako Matky v začiatkoch Cirkvi, po Nanebovstúpení Pána a po zoslaní Ducha Svätého. Napríklad v knihe pripisovanej svätému Maximovi Vyznávačovi, sa poukazuje na to, že „keď sa apoštoli rozptýlili po celom svete, svätá Matka Pána Ježiša, ako Kráľovná všetkých, bývala v strede sveta, v Jeruzaleme, na Sione, s milovaným apoštolom, ktorého jej náš Pán Ježiš Kristus dal za syna“ (*Život Márie pripisované Svätému Maximovi Vyznávačovi*, č. 95 (“Mariánski svedkovia v prvom tisícročí”, zv. II, str. 259).

Tieto úvahy sú obzvlášť vhodné v mesiaci máji, venovanom —vo veľkej časti sveta— Najsvätejšej Panne.

Plniac misiu, ktorú jej na kríži zveril jej Syn, naša Pani je v každom okamihu Matkou kresťanov, Matkou cirkvi. Pozývam Vás uvažovať nad radosťou Svätého Josemaríu, keď — na začiatku tohto mesiaca— potvrdzuje, že *úcta k Panne Márii je stále živá a vzbudzuje v dušiach kresťanov nadprirodzenú túžbu jednať ako domestici Dei, ako členovia Božej rodiny (Ef 2, 19) (Svätý Josemaría, Jít s Kristem, č. 139).*

Myslím, že nie je príliš odvážne prísť k záveru, že náš Otec bol novátorom alebo, lepšie povedané svätcom, ktorý čerpal nesmierne bohatstvo a svetlo zo Svätého Písma. Zvykol opakovať, že kresťan —a, konkrétne, muž, žena z Opus Dei— premieňa ulicu v chrám, pretože to, čo robí, je vzdaním úcty a chvály Najsvätejšej Trojici. Ja vidím v týchto slovách z kázne, ktoré som práve citoval, niečo veľmi charakteristické, čo veľa ľudí komentovalo nasledovne: svätý

Josemaría premieňal svojím
jednaním, svojimi rozhovormi tie
najrozličnejšie miesta, v ktorých sa
pohyboval, v Betánii. Medzi
chorými, medzi robotníkmi, medzi
akademikmi, medzi intelektuálmi,
atď. —a mohol by som Vám citovať
mnoho prípadov— vytváral rodinné
prostredie, v ktorom sa všetci učili
prijať Krista, ako to bolo u Marty,
Márie a Lazára.

Je veľmi logické, aby sa každý
uprostred svojich špecifických
potrieb odteraz snažil
skonkretizovať, akú podobu bude
mať jeho osobný vzťah k Panne Márii
v týchto týždňoch, s úsilím vidieť v
iných ľuďoch bratov, a to po celý čas.
Snáď môžeme venovať viac
pozornosti a lásky každodennej
modlitbe svätého ruženca a meditácii
ružencových tajomstiev; alebo
navštíviť ako pútnici —možno v
sprievode druhej osoby— niektorú
svätyňu alebo pustovňu zasvätenú

Panne Márii, v meste, v ktorom
bývame, alebo v jeho okolí.

V Opus Dei je v tomto mesiaci
zvykom *Májová púť*, ktorú prvýkrát
vykonal náš zakladateľ v roku 1935.
Vložme jej duchovné plody do rúk
našej Matky. Pretože, ako upresňuje
Svätý Josemaría, *Mária stále buduje
Cirkev, zjednocuje ju, udržiava ju v
jednote. Je ťažké mať na jednej strane
úctu k Panne Márii a na druhej strane
necítiť jednotu s ostatnými členmi
tohto mystického Tela, nebyť v jednote
s jeho viditeľnou hlavou, pápežom
(Tamže).*

Keď uvažujem nad Cirkvou ako
Božou rodinou, vidím taktiež potrebu
šíriť pravdu o rodine, založenej na
manželstve *jedného muža s jednou
ženou a to navždy*, ktorá —ako
potvrdil pápež vo Valencii pred
necelým rokom— **je privilegovaným
prostredím, v ktorom sa každý
človek učí dávať a prijímať lásku**

(Benedikt XVI., Príhovor pri Svetovom stretnutí rodín, 8.7.2006). Naše úsilie o šírenie kresťanskej doktríny o tejto téme nebude nikdy dostatočné, nakoľko v mnohých krajinách sú —prostredníctvom protiprávných zákonov alebo zvykov — podkopávané prirodzené základy rodinnej inštitúcie. Pred niekoľkými týždňami som sa s veľkou radosťou mohol stretnúť —v Ríme— s početnou skupinou manželov, ktorí sa zúčastnili na Medzinárodnom kongrese o rodine. Nasledujúc učenie magistéria Cirkvi, povzbudil som ich, aby —svojimi slovami a svojím životom— aj naďalej napomáhali posilniť korene tejto inštitúcie, ktorá je **nevyhnutnou hodnotou pre národy, nepostrádateľným základom spoločnosti a veľkým pokladom pre manželov počas celého ich života**(*Tamže*).

Ak právom voláme rodinu *domácou Cirkvou*, tak preto, lebo „je prejavom

a realizáciou spoločenskej a rodinnej podstaty Cirkvi ako Božej rodiny. Každý člen, podľa svojej vlastnej úlohy, vykonáva krstné kňazstvo a prispieva tak k tomu, aby bola rodina spoločenstvom milosti a modlitby, školou ľudských a kresťanských čností, ako aj miestom prvého ohlasovania viery vlastným deťom“ (Katechizmus katolíckej cirkvi, Kompendium, č. 350).

Základnou charakteristikou tejto inštitúcie ako spoločnosti založenej a vybudovanej na láske —nezištného darovania sa druhým—, je, že sa jej členovia každý deň účinne a s láskou starajú jeden o druhého. Tak sa nestane, že niekto bude jednať ako keby tí druhí neexistovali; každý a každá sa musí zaujímať o potreby druhých: modliť sa za nich, navzájom si pomáhať, trpieť a tešiť sa s bolesťou a radosťou iných. Takto prispievajú všetci k tomu, aby sa toto najsladšie prikázanie, ktoré so sebou prináša

kresťanské bratstvo, šírilo ďalej, ako
sejba pokoja a radosti, ktorá
nevyhnutne ovplyvní spoločnosť.

Všetci máme túto nadovšetko milú
povinnosť vytvoriť v našom domove
rodinné prostredie: otec a matka,
súrodenci, starí rodičia, ako aj tí, čo
sa starajú o dom. Je to úloha, ktorá sa
týka všetkých, pretože všetci musíme
bojovať proti tomu, aby sme sa
nehrali na „pánov“, čo je jasným
prejavom toho, že v centre našej
pozornosti je naše ja. Logicky je to v
prvom rade úloha rodičov, ktorí
majú celý svoj život venovať
nasledovaniu —podľa možnosti čo
najdokonalejšiemu— príkladu Svätej
Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa, a to i
na úkor iných ušľachtilých cieľov. I
keď sa nedá úplne zamedziť
nezhodám medzi manželmi, mali by
si kresťanskí manželia dať záležať na
tom, aby ich rýchlo prekonali, tým,
že poprosia o odpustenie a sami
odpustia.

Svätý Josemaría chápal a ospravedlňoval tieto slabosti, pretože *nakolko sme ľudskými bytosťami, niekedy sa pohádame; ale zriedka. A potom —dodával—, tí dvaja musia priznať svoju vinu a povedať jeden druhému: prepáč!, a objasť sa... A napred! Ale nesmie sa stať, že sa stále hádate. A nikdy sa nehádajte pre deťmi, či sú malé alebo väčšie. I keby boli veľmi malé, deti si zapamätajú všetko* (Svätý Josemaría, Poznámky zo stretnutia, 4.6.1974).

To isté učí svätý Otec: **kiežby deti mohli zažiť viac okamihov plných harmónie a lásky svojich rodičov, a nie okamihov sváru alebo dištancie, pretože láska medzi otcom a matkou dáva deťom veľkú istotu a učí ich kráse vernej a trvalej lásky** (Benedikt XVI., Príhovor pri Svetovom stretnutí rodín, 8.7.2006).

Dcéry moje a synovia moji, táto úžasná panoráma, že žijete vaše Božské povolanie v manželstve, sa prejavuje taktiež v prevažne malých obetiach, i keď niekedy sa Vám zdajú byť veľkými. Zodpovednosť za rozvoj vášho domova prislúži —na sto percent— otcovi a matke, vo všetkých oblastiach. Možno jeden z manželov trávi kvôli práci veľkú časť času mimo domu; ale keď sa vráti domov, po pracovnom dni —i keď je vyčerpávajúca—, nesmie zabudnúť, že má prispieť k príjemnému spoluzitiu ostatných členov rodiny; tak ako nesmie egoisticky myslieť na svoj vlastný odpočinok. Ste povinní venovať Vášmu manželovi alebo manželke lásku a pozornosť, na ktoré majú právo, a deťom — predovšetkým vo veľmi dôležitom období pre jeho fyzický a citový vývoj— potrebný čas a lásku.

Zamyslite sa preto, moje dcéry a synovia, žijúci v manželstve, nad

Vaším správáním doma.

Popremýšľajte nad tým, ako zlepšiť Vašu spoluprácu v domácich prácach —ktoré sú tiež úlohou pre mužov—; nad tým, či s pokojom hovoríte s každým z Vašich detí o spoločnej orientácii; nad tým, nakoľko ste pripravení obmedziť —v prípade potreby— Vašu prácu mimo domu, aby ste sa mohli viac venovať rodine, ktorá je vždy! *najlepším obchodom*, ako uistoval Svätý Josemaría.

Obzvlášť, keď sú deti malé, pomáhajte svojmu manželovi, svojej manželke, plniť svoje kresťanské povinnosti, ako návštevu svätej omše alebo prostriedkov kresťanskej formácie. Hľadajte vhodný spôsob, s istotou, že toto úsilie a táto obeta prispeje k dobru celej rodiny.

V predchádzajúcich odstavoch som sa obracal špeciálne na osoby žijúce v manželstve, ale chcel by som zdôrazniť, že tieto povinnosti a podstata týchto rád platia pre

všetkých, nakoľko sme všetci zodpovední —každý muž a každá žena vo svojej osobnej situácii— vytvoriť a podporovať v našom okolí skutočnú rodinnú atmosféru a prostredie. Čo robíš pre druhých, tým, že prekonávaš seba samého? Nakoľko ti záleží na tom, aby si priniesol druhým pokoj a radosť? V akej miere si v prípade potreby k dispozícii? Ako žiješ bratstvo, domácu atmosféru v úrade, v dielni, v pracovni, v čase oddychu?

Na druhej strane, keď píšem tieto riadky, myslím obzvlášť na prácu mojich, ktoré pracujú v správe našich centier. Dcéry moje, práve preto, lebo vykonávate podobnú úlohu ako Panna Mária v dome v Nazarete, môžete prostredníctvom tejto Vašej skrytej a tichej služby, ktorá vytvára prostredie kresťanskej rodiny, v značnej miere ovplyvniť to, aby sa darilo všetkým z Vás, každému centru, každej práci,

celému Dielu a spoločnosti! Tak dosiahnete, aby sa uskutočnilo to, po čom túžil náš Otec: *každý z Vašich bratov bude pociťovať svätý smäd po tom, aby po pracovnom dni prišiel domov; a potom bude mať znova chuť vyjsť do ulíc (...), do tejto vojny pokoja* (Svätý Josemaría, Poznámky z kázne, 29.3.1956).

Utekajme sa často k Matke Cirkvi a Matke Diela, aby nás naučila šíriť všade ideály kresťanskej rodiny, ktoré sú nevyhnutne spojené s rozličnými praktickými dôsledkami. Ak budú niekedy znamenať obeť, nezabúdajme, že sú pre nás tiež nevyčerpatelným prameňom radosti: radosti človeka, ktorý nemyslí sám na seba, ale ktorý sa stravuje vo veľkodušnom odovzdaní sa druhým, pre Boha, tak ako Ježiš Kristus.

Aj naďalej sa veľa modlite na môj úmysel. Boh chcel, aby som bol otcom tejto nadprirodzenej rodiny

Diela. Ja sám nezmôžem nič;
opierajúc sa o moje dcéry a mojich
synov, s Božou pomocou zvládnem
všetko: *omnia possum in eo, qui me
confortat (Flp 4, 13)*. Zvlášť
odporúčajte numerárov, ktorí budú
26. mája v Ríme vysvätení za kňazov.
Proste Pána, aby boli veľmi svätí, aby
sa úplne venovali službe svojim
sestrám a bratom a všetkým dušiam.

Modlite sa viac, oveľa viac za
Benedikta XVI., spoločného otca
všetkých kresťanov, zástupcu Krista v
tejto veľkej Božej rodine na zemi,
ktorou je svätá Cirkev.

S láskou Vás žehná,

Váš Otec Javier

Rím, 1. mája 2007

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-maj-2007/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-maj-2007/)
(18.04.2025)